

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 86/2014
20.02.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Г.Б., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Г.Б., адвоката Н.З., поднетом против правноснажне пресуде Вишег суда у Врању ЗК бр.7/13 од 29.07.2013. године, у седници већа одржаној дана 20.02.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Г.Б., адвоката Н.З., поднет против правноснажне пресуде Вишег суда у Врању ЗК бр.7/13 од 29.07.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању ЗК бр.7/13 од 29.07.2013. године окривљени Б.Х. и Г.Б. оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ и осуђени на казне затвора у трајању од по три године у које казне им се урачунава време проведено у притвору од 19.05.2011. до 03.06.2011. године.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 2Кж1 бр.2966/13 од 26.11.2013. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Врању и бранилаца оптужених Б.Х. и Г.Б. и потврђена пресуда Вишег суда у Врању ЗК бр.7/13 од 29.07.2013. године.

Против правноснажне пресуде Вишег суда у Врању ЗК бр.7/13 од 29.07.2013. године бранилац осуђеног Г.Б., адвокат Н.З. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и погрешне примене кривичног законика на утврђено чињенично стање, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи другостепену и првостепену пресуду и осуђеног Г.Б. ослободи од оптужбе због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ, а да сходно члану 488. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде Вишег суда у Врању ЗК бр.7/13 од 29.07.2013. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђ. Г.Б. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног на подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Г.Б. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и погрешна примена кривичног закона, које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку, при чему бранилац осуђеног, указујући на погрешну примену кривичног закона, не конкретизује учињену повреду и у суштини оспорава утврђено чињенично стање у побијаним пресудама.

Наведене повреде по ставу Врховног касационог суда не представљају законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја.

Према томе, повреде које су предмет поднетог захтева за заштиту законитости по ставу Врховног касационог суда не могу бити разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, због чега је захтев оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Г.Б.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**